

Samenvatting

De roerende voorheffing (RV) is de belangrijkste belasting op roerende inkomsten, die hoofdzakelijk uit dividenden en intrest bestaan. In de meeste gevallen gaat het om een heffing bij de bron die aan de Schatkist moet worden gestort door degene die de inkomsten toekent.

Het Rekenhof heeft de procedures in verband met de inning en de controle van de roerende voorheffing onderzocht.

Wat de ontvangkantoren betreft, waar de RV-aangiften worden behandeld, heeft het Rekenhof vastgesteld dat de opvolging van de betaling van de voorheffingen en de inkohieringsprocedure in geval van niet-betaling van de verschuldigde voorheffing niet voldoende streng en eenvormig verlopen.

Het boekingsprogramma dat momenteel in die ontvangkantoren wordt gebruikt, biedt bovendien niet voldoende veiligheidswaarborgen en maakt het niet mogelijk sommige beheersverrichtingen (meer bepaald voor de boeking van de vastgestelde rechten) op adequate wijze uit te voeren of sommige voor de sturing nuttige statistieken op te stellen.

De ontvangkantoren sturen bovendien de nodige informatie niet steeds tijdig aan de taxatiediensten door (kopieën van RV-aangiften en hun bijlagen, samenvattende listings).

De ingebruikneming, op middellange termijn, van een nieuwe specifieke toepassing, "Stimer RV", zou volgens de administratie de door het Rekenhof vastgestelde euvels moeten verhelpen, zowel wat betreft de verwerking van de aangiften (geautomatiseerde rappelprocedures) als wat betreft de boeking van de rechten en de terbeschikkingstelling van informatie aan de taxatiebeambten. Deze toepassing zal bovendien statistieken produceren die nuttig zijn voor de sturing en het beheer van de achterstand en zal bepaalde basiscontroles mogelijk maken, door vergelijking van de fiscale gegevens. De minister van Financiën heeft eveneens onderstreept dat de toepassing "Stimer RV" aan het grootste deel van de aanbevelingen van het Rekenhof zou moeten tegemoetkomen.

Het Rekenhof heeft inzake de controle van de RV vastgesteld dat de taxatiediensten niet over specifieke en concrete normen beschikken. In de dossiers worden de uitgevoerde verificaties niet gedocumenteerd.

Er konden op basis van de risicoanalyse bij de fiscale administratie nog geen richtsnoeren voor de controle van de RV worden uitgevaardigd.

Het Rekenhof heeft eveneens vastgesteld dat de informatie die vanuit het buitenland wordt ontvangen in het raam van de spaarrichtlijn, met betrekking tot de intresten die inwoners-natuurlijke personen in het buitenland hebben geïnd, lange tijd weinig werd benut. Omdat de administratie deze informatie niet op geautomatiseerde wijze kon aanwenden, heeft ze de informatie in verband met de in 2005 geïnde roerende inkomsten pas in september 2008 doorgezonden aan de taxatiediensten.

Op termijn moet een nieuw informaticasysteem worden gebruikt voor de internationale verzending van de informatie die nuttig is voor de taxatie. De hoofdadministratie zal dan moeten definiëren hoe die informatie moet worden aangewend en zal een gestructureerde en systematische feedback over de resultaten van de uitgevoerde controles tot stand moeten brengen.

Het Rekenhof heeft tot slot vastgesteld dat de roerende voorheffing onvoldoende geïntegreerd wordt beheerd. Dat uit zich door een relatief gebrek aan stuurinstrumenten, het ontbreken van een echte controlestrategie en het feit dat de actoren bij het hoofdbestuur zijn verspreid over verschillende diensten.